

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5252/2539

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 19, ป.วิ.อ. มาตรา 158

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องด้วยวาจาซึ่งตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 19 ให้ศาลบันทึกใจความแห่งฟ้องไว้เป็นหลักฐาน หากจำต้องบันทึกไว้โดยละเอียดไม่ และก่อนศาลบันทึกฟ้องดังกล่าว ศาลอาจจะสอบถามโจทก์เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จำเลย กระทำความผิดได้ แต่ก็บันทึกไว้เฉพาะข้อความสำคัญ ส่วนบันทึกการฟ้องด้วยวาจาของโจทก์ก็ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของฟ้องด้วยวาจาของโจทก์เท่านั้น เมื่อพิจารณาใจความที่ศาลบันทึกการฟ้อง ด้วยวาจาของโจทก์ประกอบกับบันทึกการฟ้องด้วยวาจาที่โจทก์ส่งต่อศาลที่เกี่ยวกับข้อหาความผิด ตาม พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ.2535 แล้วได้ความว่า เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2537 เวลากลางวัน จำเลย ขับรถยนต์บรรทุกลากจูงและรถพ่วงบรรทุกหินคลุกมีน้ำหนักยานพาหนะหรือน้ำหนักบรรทุกเกิน กว่าที่กฎหมายกำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษเรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด เติมนบนทางหลวง ลงวันที่ 1 กันยายน 2535 ซึ่งเป็นการระบุข้อเท็จจริงที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความ ผิด แล้ว กล่าวคือ จำเลยขับรถยนต์บรรทุกมีน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดบนทางหลวงอันเป็น ความผิด ทั้งได้ระบุสถานที่ที่เกี่ยวข้องพอสมควรที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ และจำเลยก็ให้การ รับสารภาพตามฟ้อง แสดงว่าจำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี หากต้องระบุข้อเท็จจริงว่าเป็นทางหลวงสาย ไตไม่ คำฟ้องในข้อหานี้ของโจทก์จึงชอบด้วย ป.วิ.อ.มาตรา 158 (5) แล้ว โจทก์อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลชั้นต้นขอให้ไม่รอการลงโทษแก่จำเลยแต่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโดยยังมีได้ วินิจฉัยปัญหานี้ ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหานี้ไปเสียทีเดียว โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ดุลยบัทย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

คำพิพากษา

5252/2539พนักงานอัยการประจำศาลแขวงสุราษฎร์ธานีโจทก์นายประพันธ์ พวงคำจำเลย ป.วิ.อ. ม. 158 (5) พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ.2535 ม. 61, ม. 73โจทก์ฟ้องด้วยวาจาซึ่งตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธี พิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 19 ให้ศาลบันทึกใจความแห่งฟ้องไว้เป็น หลักฐาน หากจำต้องบันทึกไว้โดยละเอียดไม่ และก่อนศาลบันทึกฟ้องดังกล่าว ศาลอาจจะสอบถาม โจทก์เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จำเลยกระทำความผิดได้ แต่ก็บันทึกไว้เฉพาะข้อความสำคัญ ส่วนบันทึกการฟ้องด้วยวาจาของโจทก์ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของฟ้องด้วยวาจาของโจทก์เท่านั้น เมื่อ พิจารณาใจความที่ศาลบันทึกการฟ้องด้วยวาจาของโจทก์ประกอบกับบันทึกการฟ้องด้วยวาจาที่ โจทก์ส่งต่อศาลที่เกี่ยวกับข้อหาความผิดตาม พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ.2535 แล้วได้ความว่า เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2537 เวลากลางวัน จำเลยขับรถยนต์บรรทุกลากจูงและรถพ่วงบรรทุกหินคลุกมี น้ำหนักยานพาหนะหรือน้ำหนักบรรทุกเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม

ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษเรื่องห้ามใช้ยานพาหนะโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนดเดินบนทางหลวง ลงวันที่ 1 กันยายน 2535 ซึ่งเป็นการระบุข้อเท็จจริงที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิดแล้ว กล่าวคือ จำเลยขับรถยนต์บรรทุกมีน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดบนทางหลวงอันเป็นความผิด ทั้งได้ระบุสถานที่ที่เกี่ยวข้องพอสมควรที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ และจำเลยก็ให้การรับสารภาพตามฟ้อง แสดงว่าจำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีหาจำต้องระบุข้อเท็จจริงว่าเป็นทางหลวงสายใดไม่ คำฟ้องในข้อหานี้ของโจทก์จึงชอบด้วยป.วิ.อ.มาตรา 158 (5) แล้ว โจทก์อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นขอให้ไม่รอลงโทษแก่จำเลยแต่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโดยยังมีได้วินิจฉัยปัญหานี้ ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหานี้ไปเสียทีเดียว โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย(สมบัติ เดียววิศเรศ-สุนพ กิริติยุติ-เสริม บุญทรงสันติกุล)ศาลแขวงสุราษฎร์ธานี - นายวิรัช จารุณีธศาลอุทธรณ์ภาค ๓ - นายคมวุฒ อินทรบุรีแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

สมบัติ เดียววิศเรศ · สุนพ กิริติยุติ · เสริม บุญทรงสันติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5252/2539>